

מסורת הש"ס

(א) שקלים פ"ה משנה ה'
(ב) סדרתין ז' (ג) י"א דקדו
(ד) וקלמן כג"ה
(ה) נמשע שבחמית לאלה
(ו) נעמית ז' (ז) ופ"ג ר"י
(ח) להעמיתין (ט) ובערין כ"ה
(י) י"א קדו (יא) ופ"ג ר"י
(יב) י"א וקלמן
(יג) י"א וקלמן
(יד) י"א וקלמן
(טו) וקלמן
(טז) וקלמן
(יז) וקלמן
(יח) וקלמן
(יט) וקלמן
(כ) וקלמן

הגהות הב"ח

(א) ב"ח דלא להעמיתין שו
ב"ח דלא להעמיתין שו
ב"ח דלא להעמיתין שו
ב"ח דלא להעמיתין שו
ב"ח דלא להעמיתין שו
ב"ח דלא להעמיתין שו
ב"ח דלא להעמיתין שו
ב"ח דלא להעמיתין שו
ב"ח דלא להעמיתין שו
ב"ח דלא להעמיתין שו

גליון הש"ס

ה"ח פ"ה ר"י ו' ו' ו'
ב"ח דלא להעמיתין שו
ב"ח דלא להעמיתין שו
ב"ח דלא להעמיתין שו
ב"ח דלא להעמיתין שו
ב"ח דלא להעמיתין שו
ב"ח דלא להעמיתין שו
ב"ח דלא להעמיתין שו
ב"ח דלא להעמיתין שו
ב"ח דלא להעמיתין שו
ב"ח דלא להעמיתין שו

מוקד רש"י

בעלי מראה בעלי קומה.
שם א"ח מוטל על
המראה בעלי כשפים.
למטה מכשפים ומחמלים
אמר ד"ר יוסף דלמקום
מחמל. א"ח מוטל על
מחמל מותר בספק ומל
מל דשננות א"ח נ"ס
בספק ונ"ס:
בעלי מראה בעלי קומה.
שם א"ח מוטל על
המראה בעלי כשפים.
למטה מכשפים ומחמלים
אמר ד"ר יוסף דלמקום
מחמל. א"ח מוטל על
מחמל מותר בספק ומל
מל דשננות א"ח נ"ס
בספק ונ"ס:
בעלי מראה בעלי קומה.
שם א"ח מוטל על
המראה בעלי כשפים.
למטה מכשפים ומחמלים
אמר ד"ר יוסף דלמקום
מחמל. א"ח מוטל על
מחמל מותר בספק ומל
מל דשננות א"ח נ"ס
בספק ונ"ס:

רבינו גרשום

כ"ח הוא: פתחיה דהקדוש.
שם א"ח מוטל על
המראה בעלי כשפים.
למטה מכשפים ומחמלים
אמר ד"ר יוסף דלמקום
מחמל. א"ח מוטל על
מחמל מותר בספק ומל
מל דשננות א"ח נ"ס
בספק ונ"ס:
בעלי מראה בעלי קומה.
שם א"ח מוטל על
המראה בעלי כשפים.
למטה מכשפים ומחמלים
אמר ד"ר יוסף דלמקום
מחמל. א"ח מוטל על
מחמל מותר בספק ומל
מל דשננות א"ח נ"ס
בספק ונ"ס:

רבי ישמעאל פרק שישי מנחות

והיינו דסגן. במסכת שקלים: פתחיה על הקינן. על השופר שזמו קינן
שהמנדב קן מציא מעות ונותן למכור ד"ג שופרות היו במקדש ח' ויש
בס' שנים ששמן מוריס (ו) וחלי עולה במסכת שקלים: שופר דכריס
דורשן. כגון למתי לעונות: בעלי קומה. שרחתו מהן בעלי דינים
ולא שיקר: בעלי נשפים. שם א"ח מוטל על
המראה בעלי כשפים.
למטה מכשפים ומחמלים
אמר ד"ר יוסף דלמקום
מחמל. א"ח מוטל על
מחמל מותר בספק ומל
מל דשננות א"ח נ"ס
בספק ונ"ס:

והיינו דתנא (א) פתחיה על הקינן (א) זה מדרבי
למה נקרא שמו פתחיה שפותח דברים
דורשן וידע שבשבים לשון כולוה סנהדרין
נמי ידעי שבשבים לשון דאמר רבי יוחנן
אין מושבים בסנהדרין אלא בעלי חכמה
בעלי מראה בעלי קומה בעלי זקנה בעלי
כשפים ויודעים שבשבים לשון שלא תהא
סנהדרין שומעת מפי התורגמן אלא דהוה
י"ל לישני ודרשי והיינו (ב) דכתיב במדרכי
י"ל: מלתני (ג) כיצד (ד) הן עושין שלוחי
בית דין ויצאון מערב יום טוב ועושין אותן
כריכות במחבר לקרקע כדי שיהא נוח לקצור
כל העירות הסמוכות לשם מתכנסות לשם
כדי שיהא נקצר בעסק גדול כיון שהחשיכה
אומר להן בא השמש (ה) אומר הן בא השמש
אומר הן מגל (ו) אומר הן מגל (ז) אומר
הן קופה (ח) אומר הן קופה (ט) אומר הן
בשבת אומר להן שבת (י) אמר הן שבת
זו אמר הן אקצור והם אומרים לו קצור
אקצור והם אומרים לו קצור שלש פעמים
על כל דבר ודבר והן אומרים לו הן הן
הן כל כך למה (יא) מפני הבייתוסים שהיו
אומרים אין קצירת העומר במוצאי י"ט:
גמ' ת"ר (א) אליו יומיא דלא להתענא בהון
ומקצתהון דלא למספד בהון מריש ירחא
דניסן עד תמניא ביה איתוקם תמידא דלא
למספד ומתמניא ביה ועד סוף מועדא
איתותב חגא דשבוועיא דלא (ב) למספד
מריש ירחא דניסן ועד תמניא ביה איתוקם
תמידא דלא למספד שהיו דקדים אומרים
יחד מתגרב ומביא תמיד מאי דרוש (ג) את
הכבש האחד תעשה בבקר ואת הכבש השני
תעשה בין הערבים מאי אהדרו (ד) את
קרבני לחמי לאשי (ה) תשמרו שיהיו כולן
באין מתרומת הלשכה מתמניא ביה ועד
סוף מועדא איתותב חגא דשבוועיא דלא (ו)
למספד שהיו בייתוסין אומרים עצרת אחר
השבת נישטל להם רבן יוחנן בן זכאי ואמר
להם שושים מנין לכם ולא היה אדם אחד
שהיה משיבו מנין מוזקן שהיה מפטפם
אחר (ז) משה רבינו (ח) משה רבינו (ט)
הוא (י) עמד ותקנה אחר שבת כדי שיהיו ישראל מתענגין שני
ימים קרא עליו מקרא זה יאחד עשר יום מחורב דרך הר שער
ואם

והיינו דתנא (א) פתחיה על הקינן (א) זה מדרבי
למה נקרא שמו פתחיה שפותח דברים
דורשן וידע שבשבים לשון כולוה סנהדרין
נמי ידעי שבשבים לשון דאמר רבי יוחנן
אין מושבים בסנהדרין אלא בעלי חכמה
בעלי מראה בעלי קומה בעלי זקנה בעלי
כשפים ויודעים שבשבים לשון שלא תהא
סנהדרין שומעת מפי התורגמן אלא דהוה
י"ל לישני ודרשי והיינו (ב) דכתיב במדרכי
י"ל: מלתני (ג) כיצד (ד) הן עושין שלוחי
בית דין ויצאון מערב יום טוב ועושין אותן
כריכות במחבר לקרקע כדי שיהא נוח לקצור
כל העירות הסמוכות לשם מתכנסות לשם
כדי שיהא נקצר בעסק גדול כיון שהחשיכה
אומר להן בא השמש (ה) אומר הן בא השמש
אומר הן מגל (ו) אומר הן מגל (ז) אומר
הן קופה (ח) אומר הן קופה (ט) אומר
הן בשבת אומר להן שבת (י) אמר הן שבת
זו אמר הן אקצור והם אומרים לו קצור
אקצור והם אומרים לו קצור שלש פעמים
על כל דבר ודבר והן אומרים לו הן הן
הן כל כך למה (יא) מפני הבייתוסים שהיו
אומרים אין קצירת העומר במוצאי י"ט:
גמ' ת"ר (א) אליו יומיא דלא להתענא בהון
ומקצתהון דלא למספד בהון מריש ירחא
דניסן עד תמניא ביה איתוקם תמידא דלא
למספד ומתמניא ביה ועד סוף מועדא
איתותב חגא דשבוועיא דלא (ב) למספד
מריש ירחא דניסן ועד תמניא ביה איתוקם
תמידא דלא למספד שהיו דקדים אומרים
יחד מתגרב ומביא תמיד מאי דרוש (ג) את
הכבש האחד תעשה בבקר ואת הכבש השני
תעשה בין הערבים מאי אהדרו (ד) את
קרבני לחמי לאשי (ה) תשמרו שיהיו כולן
באין מתרומת הלשכה מתמניא ביה ועד
סוף מועדא איתותב חגא דשבוועיא דלא (ו)
למספד שהיו בייתוסין אומרים עצרת אחר
השבת נישטל להם רבן יוחנן בן זכאי ואמר
להם שושים מנין לכם ולא היה אדם אחד
שהיה משיבו מנין מוזקן שהיה מפטפם
אחר (ז) משה רבינו (ח) משה רבינו (ט)
הוא (י) עמד ותקנה אחר שבת כדי שיהיו ישראל מתענגין שני
ימים קרא עליו מקרא זה יאחד עשר יום מחורב דרך הר שער
ואם

בגדו ואמר (א) משה רבינו (ב) משה רבינו (ג)
הוא (ד) עמד ותקנה אחר שבת כדי שיהיו ישראל מתענגין שני
ימים קרא עליו מקרא זה יאחד עשר יום מחורב דרך הר שער
ואם

מומר ר' יוסי אומר זין לפניו זין לאחריו אסור ומייה קלם לגירסא וז דפריך התם למה לי למימר מריש ירחא דניסן מתרי גניסן ורשא
חוש גופיה דאורייתא אמר רבא לא נכרע לאסור יום שלפניו והשתא הוה ליה למפך כדלמך ענה כדמי רבי יוסי דאמר רבי יוחנן
לכסוף ואכולה מילתא פריך ב"א ואית ספרים דגרסי במריש ירחא דניסן למספד: עמ"ד ותקנה. והק"ה הסכים על ידו: אחד עשר יום פירש
בקוטרם שם היה מוליד את ישראל דרך הר שער היו הולכים צאחד עשר יום שהיו סמוכה לארץ ואם היה אהבן למה אימחן וצפי' חומש פי'
שכל אומר הדך הלו בשלשה ימים וזה לשון אחד עשר יום מחורב אמר להם משה לישראל ראו מה גרמתי אין לך דרך קלה מחורב
לשם דנכר דרך הר שער וזה מלך אחד עשר יום ואם הולכים אהבן ג' ימים שהיו צעירים צאיר נכסו מחורב צאנמר ויהי
קשה השנית בחדש השני צעירים צאנמר וזה מלך אחד עשר יום ואם הולכים אהבן ג' ימים שהיו צעירים צאיר נכסו מחורב צאנמר ויהי
התאזה אכלו צער חדש ימים וצבעה ימים שעשו צעירות להקצירה של מריש ומנא צעירות ימים הלכו כל אומר דרך וכל כך הייתה שכינה
מתלבטת צעירות למה צאנמר לארץ ובשני צעירות ימים שהיו צעירות צאנמר וזה מלך אחד עשר יום ואם הולכים אהבן ג' ימים שהיו צעירים צאיר נכסו מחורב צאנמר ויהי
מימיה הוי קרא דאחד עשר יום דאם היה אהבן ישראל למה אימחן ארבעים שנה ולא הללו ללכת כמו שעשו צאנמר ששלה ימים:

בטל י"א י"ב כיון דקורין המילה מפרסם מילתא דלא לפניו לא לאחריו כמו שאר ימים טובים דאין צריכים
חיוון לאסור לא לפניהם ולא אחריהם משום שהן דאורייתא י"א י"ב דיום י"ג של אדר היה מתחיל מירמא דלא להתענא משום
ימא דקורין וטל משהו ביה המקדש בגליל תענית וכו' דהוא גופיה בעל כ"ש דלא אסור משום דלפני מירמא דלא אסור
הם דאמר (ב) ר"ב גור תעניתא בחליסין ופריך ותיפוק ליה כ"ו דיום טובים גופיה כ"ו דאסורין הכא יום נקור גופיה בטל
כ"ש דלא אסור משום יום שלפני מירמא דלא אסורין: חז"ל:

א"ע גריס דף כ"ה ע"ה ואומר היום וכו' והספיק ר"ה הספד גדול ולא נפלאהו קלם נא כדי שיעור כל העם שלא קדש ביד את המזבח
הי דריש אסור הכספד: (ב) וכן מנא לא לז' בתום תענית דף י"ד דריש את המזבח בריש דלמך ש"ל האחרון ע"ש:

רבי ישמעאל פרק שישי מנחות

בעלי כשפים. פירש רב האי גאון כדי לידע את הדין כדאמרין
העושה מעשה חייב האומר העינים פטור והיינו דקאמר
רבי אליעזר צדק ארבע מיתות (סנהדרין דף סה) שאני שונה שלם
מאות הלכות בנטיעת קישואין ודאמר ר' נמי אכל אתה למד לבדן
ולאומר: ויודעי משבעים לשון.
בסוף ב"א אחד דעי ממונות (שם דף ק):
משמע דסגי בשנים (א) אחד לדבר אחד
לשמוע ואמר רביעי' אין למעלה הימנה
וכולוה סנהדרין לאו כולוה ממש ואין
מושפין כסנהדרין לאו כולוה קאי אי
נמי הם לדיני ממונות והכל לדיני
נפשות ולא סגי צעירים ושלם דלכמה
דברים לריך סנהדרי גדולה כמו לזון
ממלא ולזון את השבט ועקר הגזע
דעני שבעים אחד (א) אליו יומיא
דלא להתענא והמקצתהון דלא למספד.
משמע שכולן אסורים בתענית אכל
הספד אין אסורים אלא מקטן והא
דגרס בסוף סדר תעניות כ"ד (תענית ד'
י"ה) כל שצאירי בהספד אסור בתענית
מומר לימא דלי מיתמר בהספד כל
שכן תענית דמשמע הכל אלא ה"ג
שצאירי תענית אסור בהספד
מומר וממני' ההם נמי הוי מיתמר
דמתמיר דלא למספד מנדלם להעמל'
וכי נקט הם כל שצאירי ה"ג הוה
מזי למקט כל שלפניו דלי אמרת לפניו
זין תענית זין בהספד אסור אם
כן למה לי יצאה מוטל ע"י שני י"ט:
מריש ירחא דניסן ועד תמניא
איתוקם תמידא דלא
למספד. ק' הגירסא ככל הספרים
וצוקנ' פי' תעסע דלא הוה ששנה
בשל עגרת כשל תמיד משום דצאירי
לא הימא שום ראי' לדברי דניסן
אכל תמניא הימא קלם ראי' לדבריהם
ומריש ירחא דניסן ועד תמניא
למספד ובסוף סדר תעניות כ"ד (ד' י'):
כמוהו בגירסא לריך איתוקם תמידא
די לא להתענא אימחן חגא דשבוועיא
די לא למספד (וגירסא וזכנוה מדפריך
הם למה ליה למימר עד סוף מועדא
ימא עד מועד גופיה י"א הוה
ומנא לא נכרע אלא לאסור יום
שלאחריו כמאן כרבי יוסי דאמר זין
לפניו זין לאחריו אסור ואי בגירסא
דשעמין דגרסי חגא דשבוועיא דלא
להתענא א"כ א"כ לרי' יוסי לא
למא דכח' כ"ע מו' דלמחרי מומר
דמן הם כל הכמוז צמגית תענית
דלא להתענא זין לפניו זין לאחריו
מומר רבי יוסי אומר לפניו אסור
לאחריו מומר אכל אי גרס חגא
דשבוועיא דלא למספד אתי שפיר כרבי
יוסי דתמן הם כל הכמוז צמגית
תענית דלא למספד לפניו אסור לאחריו

תורה אור השלם
1. הפאם ע"י רבלי שיע
המנה עזריה רמניה
תבני מרדכי בלש
מקדש בני נחם בענה
מפיר אנשי ע"ש קלמ:
המנה ז'
2. את הכבש אחר תענית
בבקר ואת דבש השני
תענית בין הערבים:
מבדכ כ"ד
3. צו את בני ישראל
ואמרת אליהם את קרבני
לחמי לאשי ירח דניסן
תשמרו להקריב לי
במועד: מבדכ כ"ה
4. אחר עשר יום קדש
דרך הר שער עד קדש
ברג: דברים א'

שיטה מקובצת

(א) הקינן פתחיה זה:
(ב) כיצד יודי חובת זין:
(ג) השמש אומרים
(ד) וקלמן כג"ה:
(ה) להעמיתין שו:
(ו) אחר ירחא דניסן וקלמן
(ז) דלא להתענא שו:
(ח) תיב למספד נמחן: (י) ודור
בהם שנים: (יא) מכש
וישביע יסוף והוא שלא:
(יב) ויכולוה דאמרין
בסנהדרין מנין ש"א אה
יכול למחיו באחור מיתה
התבואה בו: (יג) ויחליף
התורגמן: (יד) השביל
מכלא: (טו) מתכנסות לשם
למוצאי יו"ט כשקדושים
אותם ה"ס דמ"ד כדי
שהיה נקצר בעסק גדול
למור כקל: (יז) קצורין
אותו: (יח) מורד בה:
(יט) השמש אמר הן:
(כ) כלומר אקצור במגל
זה חובת התבואה ליש:
(כא) התבואה בקופה זו:
(כב) ששבת זו: (כג) משום
דברתה: (כד) השבת שבת:
(כה) מוטל מקטור דבריה:
(כו) תיב אתר נמחן:
(כז) ואית ספרים דגרסי
בהריווי דלא למספד. צריך
לומר דגרסין בתנא כי
דלא למספד מדפריך ר'
ואיתוקם תמידא דניסן נמי
דלא למספד דפריך דמי החם
למה לי (למיר) מריש ירחא
כי דאסור (רבא) [רב]
כי ולא קאמר עלה את
מני ר' יוסי אלא דאפילו
רבנן נמי אתי ש"מ דגרסין
דלא למספד דאי גרסין
דלא להתענא הל"ל לא
נצרכא אלא ליום שלפני
דרי' דא דאילו רבנן מפרין
ביומא דלא להתענא בין
לפניו ובין לאחריו וה"ר
יוסף אומר דגר' במיר דלא
להתענא דלא אשכחן (א)
ריש ירחא דאסור בהספד
ואע"ג דלא אסור את מני ר' יוסי
היא את דרסא קאי ארישא
ואית היראך מתענין ערב
פורים והא פורים מוסיף
דלא למספד בהון הוא ואו
לפניו לכ"ס אסור וזין לומר
משום דבטלי מגילת תענית
נתי דרסא וימי בטלי תענית
ופורין לא בטלי וי"ל דנתי
הון עצמן לא בטלי וי"ל
לפניהם ולאחריהם מיהו

בטל י"א י"ב כיון דקורין המילה מפרסם מילתא דלא לפניו לא לאחריו כמו שאר ימים טובים דאין צריכים
חיוון לאסור לא לפניהם ולא אחריהם משום שהן דאורייתא י"א י"ב דיום י"ג של אדר היה מתחיל מירמא דלא להתענא משום
ימא דקורין וטל משהו ביה המקדש בגליל תענית וכו' דהוא גופיה בעל כ"ש דלא אסור משום דלפני מירמא דלא אסור
הם דאמר (ב) ר"ב גור תעניתא בחליסין ופריך ותיפוק ליה כ"ו דיום טובים גופיה כ"ו דאסורין הכא יום נקור גופיה בטל
כ"ש דלא אסור משום יום שלפני מירמא דלא אסורין: חז"ל:

בטל י"א י"ב כיון דקורין המילה מפרסם מילתא דלא לפניו לא לאחריו כמו שאר ימים טובים דאין צריכים
חיוון לאסור לא לפניהם ולא אחריהם משום שהן דאורייתא י"א י"ב דיום י"ג של אדר היה מתחיל מירמא דלא להתענא משום
ימא דקורין וטל משהו ביה המקדש בגליל תענית וכו' דהוא גופיה בעל כ"ש דלא אסור משום דלפני מירמא דלא אסור
הם דאמר (ב) ר"ב גור תעניתא בחליסין ופריך ותיפוק ליה כ"ו דיום טובים גופיה כ"ו דאסורין הכא יום נקור גופיה בטל
כ"ש דלא אסור משום יום שלפני מירמא דלא אסורין: חז"ל:

א"ע גריס דף כ"ה ע"ה ואומר היום וכו' והספיק ר"ה הספד גדול ולא נפלאהו קלם נא כדי שיעור כל העם שלא קדש ביד את המזבח
הי דריש אסור הכספד: (ב) וכן מנא לא לז' בתום תענית דף י"ד דריש את המזבח בריש דלמך ש"ל האחרון ע"ש:

עין משפט

א"מ פ"ו מהל' ל'
המקדש סנה' (א) ט'
יא ב' מ"י פ"ר
סנהדרין (א) ו'
יא ב' מ"י פ"ו מהלכות
ממדין ומוספין סנה'
יא: ו'
יא ב' מ"י פ"ר מהלכות
שקלים סנה' (א) ז'
יא ב' מ"י פ"ר מהלכות
ממדין ומוספין סנה'
יא: ו' סנה' (א) ז':

תורה אור השלם

1. הפאם ע"י רבלי שיע
המנה עזריה רמניה
תבני מרדכי בלש
מקדש בני נחם בענה
מפיר אנשי ע"ש קלמ:
המנה ז'
2. את הכבש אחר תענית
בבקר ואת דבש השני
תענית בין הערבים:
מבדכ כ"ד
3. צו את בני ישראל
ואמרת אליהם את קרבני
לחמי לאשי ירח דניסן
תשמרו להקריב לי
במועד: מבדכ כ"ה
4. אחר עשר יום קדש
דרך הר שער עד קדש
ברג: דברים א'

שיטה מקובצת

(א) הקינן פתחיה זה:
(ב) כיצד יודי חובת זין:
(ג) השמש אומרים
(ד) וקלמן כג"ה:
(ה) להעמיתין שו:
(ו) אחר ירחא דניסן וקלמן
(ז) דלא להתענא שו:
(ח) תיב למספד נמחן: (י) ודור
בהם שנים: (יא) מכש
וישביע יסוף והוא שלא:
(יב) ויכולוה דאמרין
בסנהדרין מנין ש"א אה
יכול למחיו באחור מיתה
התבואה בו: (יג) ויחליף
התורגמן: (יד) השביל
מכלא: (טו) מתכנסות לשם
למוצאי יו"ט כשקדושים
אותם ה"ס דמ"ד כדי
שהיה נקצר בעסק גדול
למור כקל: (יז) קצורין
אותו: (יח) מורד בה:
(יט) השמש אמר הן:
(כ) כלומר אקצור במגל
זה חובת התבואה ליש:
(כא) התבואה בקופה זו:
(כב) ששבת זו: (כג) משום
דברתה: (כד) השבת שבת:
(כה) מוטל מקטור דבריה:
(כו) תיב אתר נמחן:
(כז) ואית ספרים דגרסי
בהריווי דלא למספד. צריך
לומר דגרסין בתנא כי
דלא למספד מדפריך ר'
ואיתוקם תמידא דניסן נמי
דלא למספד דפריך דמי החם
למה לי (למיר) מריש ירחא
כי דאסור (רבא) [רב]
כי ולא קאמר עלה את
מני ר' יוסי אלא דאפילו
רבנן נמי אתי ש"מ דגרסין
דלא למספד דאי גרסין
דלא להתענא הל"ל לא
נצרכא אלא ליום שלפני
דרי' דא דאילו רבנן מפרין
ביומא דלא להתענא בין
לפניו ובין לאחריו וה"ר
יוסף אומר דגר' במיר דלא
להתענא דלא אשכחן (א)
ריש ירחא דאסור בהספד
ואע"ג דלא אסור את מני ר' יוסי
היא את דרסא קאי ארישא
ואית היראך מתענין ערב
פורים והא פורים מוסיף
דלא למספד בהון הוא ואו
לפניו לכ"ס אסור וזין לומר
משום דבטלי מגילת תענית
נתי דרסא וימי בטלי תענית
ופורין לא בטלי וי"ל דנתי
הון עצמן לא בטלי וי"ל
לפניהם ולאחריהם מיהו

בטל י"א י"ב כיון דקורין המילה מפרסם מילתא דלא לפניו לא לאחריו כמו שאר ימים טובים דאין צריכים
חיוון לאסור לא לפניהם ולא אחריהם משום שהן דאורייתא י"א י"ב דיום י"ג של אדר היה מתחיל מירמא דלא להתענא משום
ימא דקורין וטל משהו ביה המקדש בגליל תענית וכו' דהוא גופיה בעל כ"ש דלא אסור משום דלפני מירמא דלא אסור
הם דאמר (ב) ר"ב גור תעניתא בחליסין ופריך ותיפוק ליה כ"ו דיום טובים גופיה כ"ו דאסורין הכא יום נקור גופיה בטל
כ"ש דלא אסור משום יום שלפני מירמא דלא אסורין: חז"ל:

בטל י"א י"ב כיון דקורין המילה מפרסם מילתא דלא לפניו לא לאחריו כמו שאר ימים טובים דאין צריכים
חיוון לאסור לא לפניהם ולא אחריהם משום שהן דאורייתא י"א י"ב דיום י"ג של אדר היה מתחיל מירמא דלא להתענא משום
ימא דקורין וטל משהו ביה המקדש בגליל תענית וכו' דהוא גופיה בעל כ"ש דלא אסור משום דלפני מירמא דלא אסור
הם דאמר (ב) ר"ב גור תעניתא בחליסין ופריך ותיפוק ליה כ"ו דיום טובים גופיה כ"ו דאסורין הכא יום נקור גופיה בטל
כ"ש דלא אסור משום יום שלפני מירמא דלא אסורין: חז"ל:

א"ע גריס דף כ"ה ע"ה ואומר היום וכו' והספיק ר"ה הספד גדול ולא נפלאהו קלם נא כדי שיעור כל העם שלא קדש ביד את המזבח
הי דריש אסור הכספד: (ב) וכן מנא לא לז' בתום תענית דף י"ד דריש את המזבח בריש דלמך ש"ל האחרון ע"ש:

א"ע גריס דף כ"ה ע"ה ואומר היום וכו' והספיק ר"ה הספד גדול ולא נפלאהו קלם נא כדי שיעור כל העם שלא קדש ביד את המזבח
הי דריש אסור הכספד: (ב) וכן מנא לא לז' בתום תענית דף י"ד דריש את המזבח בריש דלמך ש"ל האחרון ע"ש:

א"ע גריס דף כ"ה ע"ה ואומר היום וכו' והספיק ר"ה הספד גדול ולא נפלאהו קלם נא כדי שיעור כל העם שלא קדש ביד את המזבח
הי דריש אסור הכספד: (ב) וכן מנא לא לז' בתום תענית דף י"ד דריש את המזבח בריש דלמך ש"ל האחרון ע"ש: